

פקודת הפנסיות לבתי־הדין השרעיים (תקון).

מס' 37 לש' 1938.

פקודה המתקנת את פקודת הפנסיות לבתי־הדין השרעיים, 1934.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא 'פקודת הפנסיות לבתי־הדין השרעיים' (תיקון), 1938, השם הקצר.
וקוראין אותה כאחד עם פקודת הפנסיות לבתי־הדין השרעיים, 1934, הקרויה לקמן מס' 15 לש' 1934. הפקודה העיקרית.

2. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף החדש דלקמן שיסומן כסעיף 11 א ויבוא לאחר סעיף 11: —
הוספת סעיף חדש
לפקודה העיקרית.

11 א.—(1) כל אימת שאדם ששמו מופיע בתוספת השניה לפקודה מת מחבלות שלדעת הנציב העליון במועצה יש ליחסן במישרין למהומות חמורות שפשטו בכל הארץ, יהא מותר לנציב העליון במועצה ליתן פנסיה כדלקמן במקום כל תגמול הניתן עפ"י סעיף 11 (2) מפקודה זו, ונוסף לאותה הענקה שתהא ניתנת, לכשתינתן, לבא־כוחו החוקי והאישי עפ"י סעיף 11 (1) מהפקודה: —

„פנסיות לתלויים
באנשים שנהרגו
כתוצאה ממהומה
וכו'.

(1) אם השאיר אחריו המת אלמנה, תינתן פנסיה לאלמנה, כל זמן שלא נישאה לאיש והיא בעלת אופי טוב, בשעור של לא יותר מרבע משכורתו בת הפנסיה;

(11) אם השאיר אחריו המת ילד או ילדים תינתן פנסיה לכל ילד או ילדה עד הגיעם לגיל שמונה עשרה בשעור של לא יותר מאחד חלקי עשרים וארבעה ממשכורתו בת הפנסיה:

בתנאי כי —

(א) אם לא השאיר אחריו המת אלמנה המקבלת פנסיה יכולה הפנסיה הניתנת בעד כל ילד להיות בשעור של לא יותר מאחד חלקי שנים עשר ממשכורתו בת הפנסיה;

(ב) אם אלמנה המקבלת פנסיה מתה בזמן שממשיכין ליתן פנסיה לכל ילד מילדיה, הרי מיום מותה ואילך, מותר לשלם פנסיה לכל ילד בשעור של לא יותר מאחד חלקי שנים עשר ממשכורתו בת הפנסיה של הפקיד;

(ג) אם ילדה המקבלת פנסיה נישאת לאיש לפני שמלאו לה שמונה עשרה שנה, מפסיקין לשלם לה פנסיה החל מיום נישואיה.